

Tekst 1

1 C. PLINIUS TACITO SUO S.

2 Petis ut tibi avunculi mei exitum scribam, quo verius tradere posteris
3 possis. Gratias ago; nam video morti eius si celebretur a te immortalem
4 gloriam esse propositam. Quamvis enim pulcherrimarum clade terrarum,
5 ut populi ut urbes memorabili casu, quasi semper victurus occiderit,
6 quamvis ipse plurima opera et mansura condiderit, multum tamen
7 perpetuitati eius scriptorum tuorum aeternitas addet. Equidem beatos
8 puto, quibus deorum munere datum est aut facere scribenda aut scribere
9 legenda, beatissimos vero quibus utrumque. Horum in numero avunculus
10 meus et suis libris et tuis erit. Quo libentius suscipio, deposco etiam quod
11 iniungis.

12 Erat Miseni classemque imperio praesens regebat. Nonum kal.
13 Septembres hora fere septima mater mea indicat ei adparere nubem
14 inusitata et magnitudine et specie. Usus ille sole, mox frigida, gustaverat
15 iacens studebatque; poscit soleas, ascendit locum ex quo maxime
16 miraculum illud conspici poterat. Nubes — incertum procul intuentibus ex
17 quo monte (Vesuvium fuisse postea cognitum est) — oriebatur, cuius
18 similitudinem et formam non alia magis arbor quam pinus expresserit.
19 Nam longissimo velut trunco elata in altum quibusdam ramis
20 diffundebatur, credo quia recenti spiritu evecta, dein senescente eo
21 destituta aut etiam pondere suo victa in latitudinem vanescebat, candida
22 interdum, interdum sordida et maculosa prout terram cineremve
23 sustulerat. Magnum propiusque noscendum ut eruditissimo viro visum.
24 Iubet liburnicam aptari; mihi si venire una vellem facit copiam; respondi
25 studere me malle, et forte ipse quod scriberem dederat.

(In het hier weggelaten gedeelte beschrijft Plinius wat zijn oom meegemaakt heeft.)

26 Interim Miseni ego et mater — sed nihil ad historiam, nec tu aliud quam
27 de exitu eius scire voluisti. Finem ergo faciam. Unum adiciam, omnia me
28 quibus interfueram quaeque statim, cum maxime vera memorantur,
29 audieram, persecutum. Tu potissima excerpes; aliud est enim epistulam
30 aliud historiam, aliud amico aliud omnibus scribere. Vale.

Plinius, Epistulae 6.16.1-7 en 21-22

Tekst 2

1 Beste Tacitus,
2 Je zegt dat mijn brief, die ik op jouw verzoek schreef over de dood van
3 mijn oom, je nieuwsgierig heeft gemaakt. Ik was achtergebleven in
4 Misenum (op dat punt had ik mijn verslag afgebroken). Nu wil je weten
5 wat ik daar voor angsten en gevaren heb doorstaan. Hoewel mijn hart bij
6 de herinnering huivert... zal ik beginnen.
7 Na het vertrek van mijn oom besteedde ik de rest van mijn tijd aan
8 studie. Daarvoor was ik immers thuisgebleven.

Plinius, Epistulae 6.20.1-2